

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Le banane della nonna / Bestemors

bananar

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Laura Pighini (it), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (n)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Le banane della nonna
Bestemors bananar

✎ Ursula Natula

🗉 Catherine Groenewald

📧 Laura Pighini

🗣️ italiensk / nynorsk

📖 nivå 4

Il giardino della nonna era magnifico, pieno di saggina, miglio e manioca. Ma il meglio di tutto erano le banane. Anche se la nonna aveva tanti nipotini io in fondo sapevo di essere la sua preferita. Mi invitava spesso a casa sua. Mi diceva anche piccoli segreti. Ma c'era un segreto che non condivideva con me: dove maturava le banane.

...

Kjøkkenhagen til bestemor var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananane. Sjølv om bestemor hadde mange barneborn, visste eg i all løyndom at eg var favoritten hennar. Ho inviterte meg ofte heim til seg. Ho fortalde meg òg små løyndomar. Men det var éin løyndom ho ikkje delte med meg: kor ho mogna bananane.

Più tardi verso sera fui chiamata da mia mamma, mio padre e mia nonna. Sapevo perché. Quella notte, quando andai a letto per dormire, sapevo che non avrei mai più rubato, né da mia nonna, né dai miei genitori e sicuramente da nessun altro.

...

Seinare den kvelden sende mor, far og bestemor bod etter meg. Eg visste kvifor. Då eg la meg til å sova den natta, visste eg at eg ikkje kunne stela igjen, ikkje frå bestemor, ikkje frå foreldra mine, og definitivt ikkje frå nokon andre.

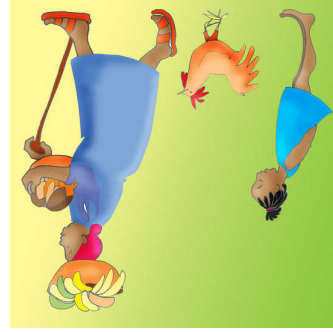

Un giorno vidi un grosso cesto in vimini messo al sole fuori da casa della nonna. Quando gli chiesi per cosa fosse l'unica risposta che ottenni fu "è il mio cesto magico." Di fianco al cesto c'erano diverse foglie di banana che nonna rigirava di tanto in tanto. Ero curiosa.

"A che cosa servono le foglie nonna?" Chiesi. L'unica risposta che ricevetti fu: "sono le mie foglie magiche."

...

Ein dag såg eg ei stor stråkekorg som stod plassert utanfor huset til bestemor. Då eg spurde kva ho var meint for, fekk eg svaret: "Det er den magiske korga mi." Ved sida av korga var det fleire bananblad som bestemor snudde frå tid til annan. Eg var nysgjerrig: "Kva brukar du blada til, bestemor?" spurde eg. Det einaste svaret eg fekk, var: " Dei er dei magiske blada mine."

Il giorno seguente era il giorno del mercato. Nonna si alzò presto. Lei prendeva sempre le banane mature e la manioca per venderle al mercato. Io non mi sbrigai per visitarla quel giorno. Ma non avrei potuto evitarla a lungo.

...

Neste dag var det marknadsdag. Bestemor stod tidleg opp. Ho tok alltid med modne bananar og manioke for å selja på marknaden. Eg skunda meg ikkje for å vitja henne den dagen. Men eg kunne ikkje vika unna henne veldig lenge.

Era così interessante guardare nonna, le banane, le foglie di banano e il grande cesto in vimini. Ma nonna mi mandò da mia madre per una commissione. “Nonna, per favore, lasciami guardare mentre prepari.” “Non essere testarda, bambina, fai come ti viene detto,” insistette lei. E io corsi via.

...

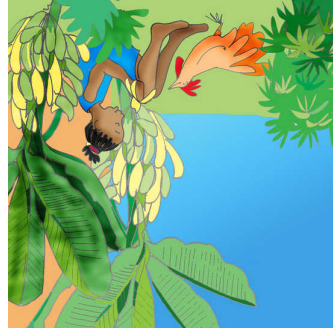
Det var så interessant å sjå på bestemor, bananane, bananblada og den store stråkorga. Men bestemor sende meg av garde til mamma for eit ærend. “Bestemor, ver så snill, la meg få sjå på medan du førebur ...” “Ikkje ver så sta, jenta mi, gjer det du har vorte bede om”, insisterte ho. Eg sprang av garde.

Il giorno seguente, mentre nonna era in giardino a raccogliere le verdure, io sgattaiolai e sbirciai le banane. Erano quasi tutte mature. Non potei fare a meno che prenderne un paio di caschi. Appena sgattaiolai verso la porta, udii nonna tossire fuori. Riuscii a nascondere le banane sotto il mio vestito e camminare di fianco a lei.

...

Neste dag medan bestemor var i kjøkkenhagen og plukka grønsaker, sneik eg meg inn og titta på bananane. Nesten alle var modne. Eg kunne ikkje la vera å ta ein klase med fire. I det eg lista meg mot døra, hørde eg bestemor hosta utanfor. Eg rekte så vidt å gøyma bananane under kjolen og gjekk forbi henne.

Il giorno seguente, quando nonna venne a visitare mia madre, io corsi dentro casa per controllare le banane ancora una volta. Ce n'erano tante ben mature. Ne presi una e la nascosi sotto il mio vestito. Dopo aver coperto il cesto di nuovo, andai dietro la casa e la mangiai in fretta. Era la banana più dolce che avessi mai assaggiato.

...

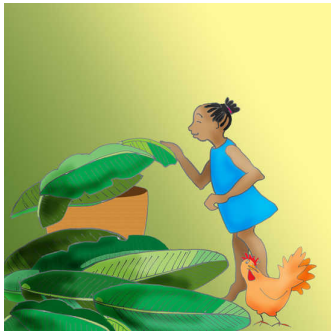
Neste dag, då bestemor kom for å vitja mor mi, skunda eg meg av garde til huset hennar for å sjekka bananane ein gong til. Det var ein klasse veldig modne bananar der. Eg tok ein og gøymdde den i kjolen min. Etter at eg hadde dekt korga, gjekk eg bak huset og åt den fort. Det var den søtaste bananen eg nokosinne hadde smakt.

Quando tornai, nonna era seduta fuori ma senza il cesto o le banane. "Nonna, dov'è il cesto, dove sono le banane e dove." "Ma l'unica risposta che ricevetti fu: "Sono nel mio posto magico". Era così deludente!

...

Då eg kom tilbake, sat bestemor utanfor, men med verken korga eller bananane. "Bestemor, kor er korga, kor er bananane, og kor ..." "Men det einaste svaret eg fekk, var: "Det er på den magiske staden min." Det var så skuffande!

Due giorni dopo, nonna mi mandò a prendere il suo bastone da passeggio in camera sua. Appena aprii la porta fui benvenuta da un forte odore di banane in maturazione. Nella stanza interna c'era il grande cesto in vimini della nonna. Era ben nascosto da una vecchia coperta. Io la sollevai e odorai quel fantastico profumo.

...

To dagar seinare bad bestemor meg om å henta stokken hennar frå soverommet. Så snart eg opna døra, vart eg møtt av den sterke lukta av modne bananar. I det neste rommet var den store magiske stråkorga til bestemor. Han var godt gøymd av eit gammalt teppe. Eg løfta det og lukta på den vedunderlege angen.

La voce di nonna mi fece sobbalzare quando mi chiamò. "Che cosa stai facendo? sbrigati e portami il bastone!" Io mi sbriga col bastone. "Perché sorridi?" Chiese nonna. La sua domanda mi fece realizzare che stavo ancora sorridendo per la scoperta del suo posto magico.

...

Stemma til bestemor skremde meg då ho ropte: "Kva held du på med?" "Skund deg og ta med stokken." Eg skunda meg ut med stokken hennar. "Kva er det du smiler for?" spurde bestemor. Spørsmålet hennar fekk meg til å innsjå at eg enno smilte over oppdaginga av den magiske staden hennar.